

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 11 Pž-3935/2023-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izvjestiteljice i Gorane Aralice Martinović, članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice FINANCIJSKA AGENCIJA, Zagreb, Ulica grada Vukovara 70, OIB 85821130368, protiv tuženika DE GEORGIIS d.o.o. u stečaju, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, OIB 94254533029, kojeg zastupa punomoćnik Dragan Mijoč, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja, odlučujući o tužiteljičinoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-214/2022-9 od 9. listopada 2023., u sjednici vijeća održanoj 29. studenog 2023.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana tužiteljičina žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-214/2022-9 od 9. listopada 2023. u dijelu izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje da postoji tražbina tužitelja prijavljena u stečajnom postupku nad tuženikom u iznosu od 1.551,19 EUR / 11.687,50 kn.

II. Preinačuje se djelomično presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-214/2022-9 od 9. listopada 2023. i sudi:

Utvrđuje se da postoji tražbina tužiteljice prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom u iznosu od 1.487,15 EUR / 11.205,00 kn.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-214/2022-9 od 9. listopada 2023. u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje da postoji tražbina tužitelja Financijske agencije u iznosu od 2.313,20 EUR / 17.428,83 kn i tužba u tom dijelu odbacuje kao nedopuštena.

II. Odbija se kao neosnovana tužiteljičina žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-214/2022-9 od 9. listopada 2023. u dijelu

kojim je tužiteljici naloženo naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 328,50 EUR / 2.475,00 kn.

III. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-214/2022-9 od 9. listopada 2023. u dijelu kojim je tužiteljici naloženo naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 417,76 EUR / 3.147,62 kn i rješava:

Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 417,76 EUR / 3.147,62 kn.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-214/2022-9 od 9. listopada 2023. odbijen je tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrdjuje se da postoji tražbina vjerovnika Financijske agencije u iznosu od 40.321,33 kn koja je prijavljena u stečajnom postupku nad tuženikom, a koji postupak se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem St-162/2022.“

2, Prvostupanjski sud je utvrdio da je tužiteljica u stečajnom postupku nad tuženikom prijavila tražbinu u iznosu od 40.321,33 kn, da je stečajni upravitelj tuženika od tog iznosa osporio tražbinu u iznosu od 22.892,50 kn, slijedom čega je tužiteljica upućena u parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine. S obzirom na to da je tužiteljica parnicu pokrenula za cijeli iznos prijavljene tražbine, sud je odbio njen zahtjev za utvrđenje osnovanosti dijela tražbine koji u stečaju nije osporen. Nadalje, u odnosu na osporenu tražbinu, sud je ocijenio osnovanim tuženikov prigovor zastare za devet računa pozivom na odredbu čl. 228. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO). Za tri računa sud je utvrdio da su izdani nakon otvaranja stečajnog postupka, te navodi da se na tražbine nastale nakon otvaranja stečajnog postupka ne primjenjuje odredba čl. 140. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ), a da tužiteljica nije dokazala da su tražbine i obuhvaćene tim računima nastale prije otvaranja stečajnog postupka. O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 11. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

3. Tužiteljica je podnijela žalbu protiv presude i dijela rješenja kojim joj je naloženo tuženiku naknaditi troškove postupka, sve zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da je pogrešno osnovanim ocijenjen prigovor zastare primjenom trogodišnjeg zastarnog roka, jer tražbina ne proizlazi iz trgovačkog ugovora o prometu roba i usluga niti iz Zakona o javnoj nabavi. Navodi da se radi o tražbini s osnove izvanugovorne obveze isplate naknade za provedbu osnova za plaćanje – prisilne naplate koju tužiteljica naplaćuje na temelju odredbi Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj: 68/18, 2/20, 46/20 i 47/20), a na koju se primjenjuje opći zastarni rok. Predlaže odluku preinačiti, podredno, vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.
5. Žalba je djelomično osnovana.
6. Presuda i rješenje ispitani su u granicama razloga navedenih u žalbi, sukladno čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).
7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenje postojanja tražbine u iznosu od 40.321,00 kn, prijavljene u stečajnom postupku nad dužnikom.
8. Prema ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud počinio je povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 9. ZPP-a, na koju ovaj sudu ispitivanju prvostupanjske odluke pazi po službenoj dužnosti, kada je presudom odlučio o dijelu zahtjeva za utvrđenje tražbine koja nije osporena u stečajnom postupku i za koju tužiteljica nije upućena u parnicu sukladno odredbi čl. 50. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 1/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ).
9. Prvostupanjski sud pravilno je utvrdio da je tužiteljica u parnicu upućena radi utvrđenja osnovanosti tražbine u iznosu od 22.892,50 kn, međutim, s obzirom na to da je rješenje koje sud u stečajnom postupku donosi primjenom čl. 50. SZ-a procesna pretpostavka za podnošenje tužbe radi utvrđenja osnovanosti tražbine, trebalo je tužbu odbaciti kao nedopuštenu u dijelu koji se odnosi na tražbinu u iznosu od 17.423,83 kn koja je već utvrđena rješenjem poslovni broj St-162/2022-40 od 2. studenog 2022. Slijedom navedenog, primjenom odredbe čl. 369. st. 2. ZPP-a odlučeno je kao u točki I. izreke ovog rješenja.
10. U preostalom dijelu odluke ovaj sud ne nalazi počinjene bitne povrede na koje pazi po službenoj dužnosti sukladno odredbi čl. 365. ZPP-a.
11. Tužiteljica u žalbi navodi da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer je osnovanost prigovora zastare ocjenjivao primjenom zastarnog roka iz čl. 228. ZOO-a.
12. Iz spisa i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je tuženik prigovor zastare istaknuo za devet računa koji su dospjeli u razdoblju od rujna 2018. do lipnja 2019.
13. Odredbom čl. 228. ZOO-a propisano je da međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. Zastara teče odvojeno za svaku isporuku robe, izvršeni rad ili uslugu.
14. Iako je sud pravilno utvrdio da je tužiteljica osoba javnog prava u smislu odredbe čl. 228. ZOO-a, u vezi s čl. 22. st. 6. ZOO-a, prema ocjeni ovog suda

pogrešno je utvrđeno da se radi o tražbini koja proizlazi iz ugovora o prometu roba i usluga.

15. Naime, u priloženim računima za koje je sud ocijenio da su u zastari (str. 20 – 28 spisa) kao osnova je navedeno „osn.za plać. do 99.999,99 čl. 22. st. 3.“, a tužiteljica je u tužbi činjenično obrazlažući zahtjev navela da se radi o tražbini s osnove naknade za provedbu osnove za plaćanje koju tužiteljica naplaćuje sukladno Pravilniku o vrstama naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 71/18).

16. Prema odredbi čl. 22. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ovrhovoditelj je dužan predujmiti Agenciji iznos propisane naknade za provedbu osnove za plaćanje, a Agencija će taj iznos upisati u Očevidnik zajedno s tražbinom iz osnove za plaćanje te provesti ovrhu u korist ovrhovoditelja. Iznimka je propisana odredbom stavka 3. tog članka, te tako ovrhovoditelj iznimno nije dužan Agenciji predujmiti naknadu u slučaju kada se ovrha/osiguranje provodi:

1. radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja djeteta,
2. radi naplate tražbine po osnovi privremenog uzdržavanja,
3. radi naplate tražbine po osnovi neisplaćene plaće, naknade plaće ili otpremnine,
4. radi naplate tražbina Republike Hrvatske te tražbina s osnove poreza, doprinosa i drugih javnih davanja,
5. radi naplate novčane kazne, oduzete imovinske koristi i troškova u prekršajnom i kaznenom postupku,
6. radi izvršenja mjera osiguranja iz kaznenog, prekršajnog ili poreznog postupka,
7. radi naplate tražbine u korist Agencije.

17. Prema odredbi čl. 22. st. 4. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju iz st. 3. toga članka, naknadu za provedbu ovrhe Agenciji dužan je platiti ovršenik, a Agencija će iznos naknade upisati u Očevidnik prije tražbine iz osnove za plaćanje za koju se naplaćuje i za taj iznos provesti ovrhu sukladno odredbama toga Zakona.

18. Iz navedenog proizlazi da tužiteljica osnovano u žalbi navodi da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo, odnosno, odredbu čl. 228. ZOO-a, jer tražbina na koju se odnosi prigovor zastare ne proizlazi iz ugovornog odnosa već se radi o zakonskoj obvezi propisanoj odredbom čl. 22. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima te je prigovor zastare trebalo ocjenjivati primjenom općeg zastarnog roka iz čl. 225. ZOO-a, jer zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

19. S obzirom na to da su predmetni računi odnosne na razdoblje od rujna 2018. do lipnja 2019., a da je tužiteljica tražbinu u stečaju prijavila 24. kolovoza 2022., pogrešno je sud odbio tužiteljin zahtjev za utvrđenje tražbine u iznosu od 11.205,00 kn prijavljene u stečajnom postupku nad tuženikom kao neosnovan.

20. Slijedom navedenog, trebalo je primjenom odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučiti kao u točki II. izreke ove presude.

21. U preostalom dijelu odluke prvostupanjski sud ne nalazi pogrešnu primjenu materijalnog prava, a tužiteljica u odnosu na taj dio niti ne iznosi posebnih žalbenih navoda, slijedom čega je trebalo primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

22. S obzirom na to da je pobijana odluka djelomično preinačena, a djelomično ukinuta, trebalo je primjenom odredbe čl. 166. ZPP-a odlučiti o troškovima postupka. Tužiteljica je u sporu uspjela u iznosu od 11.205,00 kn, odnosno, u omjeru od 28%, a tuženik za iznos od 29.116,33 kn, odnosno, u omjeru od 72%.

23. Primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a, tužiteljica je dužna tuženiku naknaditi troškove postupka, i to u omjeru od 44%. Tuženik osnovano traži naknadu troška sastavljanja odgovora na tužbu u iznosu od 1.500,00 kn prema Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22; dalje: Tarifa), za zastupanje na ročištu 23. svibnja 2023. u iznosu od 1.500,00 kn prema Tbr. 9.1. Tarife, za zastupanje na ročištu 13. rujna 2023. u iznosu od 1.500,00 kn prema Tbr. 9.1. Tarife, s PDV-om od 255 prema Tbr. 42. Tarife. Ukupno to iznosi 5.625,00 kn, od čega je tužiteljica dužna naknaditi iznos od 2.475,00 kn. Slijedom navedenog, trebalo je odlučiti kao u točki I. izreke ovog rješenja. U preostalom dijelu trebalo je primjenom odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a preinačiti prvostupanjsku odluku o troškovima postupka, kako je odlučeno u točki II. izreke ovog rješenja.

24. Sukladno odredbi čl. 43. i 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine broj 57/22 i 88/22) iznosi u uvodu i izreci iskazani su u valuti kune / euro.

Zagreb, 29. studenog 2023.

Dokument je elektronički potpisan:
Dubravka Matas

Vrijeme potpisivanja:
29-12-2023
10:00:19

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97#0C1156415448522D383733343933363853139
OU=Signature
S=Matas
G=Dubravka
CN=Dubravka Matas

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: 9-30860-5a971

Kontrolni broj: 075ad-0cc22-0c59b

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Matas, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

9.10.23

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana
35

Poslovni broj: 11 P-214/2022-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužiteljice Financijske agencije, Zagreb, Ulica grada Vukovara 70, OIB: 85821130368, protiv tuženika De Georgiis d.o.o. u stečajju, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, OIB: 94254533029, zastupanog po punomoćniku Draganu Mijoću, odvjetniku u Splitu, radi utvrđenja, nakon glavne i javne održane i zaključene rasprave 13. rujna 2023. u nazočnosti punomoćnice tužiteljice Kristine Mađerić i zamjenika punomoćnika Mirka Stojića, odvjetničkog vježbenika s položenim pravosudnim ispitom u Odvjetničkom društvu Mijoč i Bakić d.o.o. iz Zagreba, na ročištu za objavu odluke 9. listopada 2023.

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:
„Utvrđuje se da postoji tražbina vjerovnika Financijske agencije u iznosu od 40.321,33 kune koja je prijavljena u stečajni postupak nad tuženikom, a koji postupak se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru, pod poslovnim brojem 2 St-162/2022.“

i

riješio je

Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 746,25 eura/ 5.622,62 kune¹, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od dana presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana, dok se zahtjev tuženika za naknadom troška postupka za preostalih 217,34 eura/1.637,55 kuna odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

1. Tužiteljica u tužbi podnesenoj 17. studenoga 2022., u bitnome, navodi kako je u stečajnom postupku nad tuženikom koji se kod ovoga suda vodi pod brojem St-162/2022 24. kolovoza 2022. prijavila tražbinu u ukupnom iznosu od 40.321,33 kune, od čega glavnica glasi na iznos od 40.292,66 kuna, a kamate na iznos od 28,67 kuna. Iz ovosudnog rješenja posl. br. St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022. proizlazi kako je dužnik – ovdje tuženik priznao tražbinu tužiteljice u iznosu od 17.423,83 kune, a osporio tražbinu u iznosu od 22.892,50 kuna, pozivajući se na podnesak stečajnog upravitelja – obrazac 17, tablica prijavljenih tražbina u kojem je osporio prvih 9 računa IOS-a od 7. srpnja 2022. s obrazloženjem da je nastupila zastara, dok za posljednja tri navodi da su izdana nakon otvaranja stečajnog postupka. U odnosu na prvih 9 osporenih računa tužiteljica navodi kako se oni odnose na naknade za provedbu osnova za plaćanje - prisilnu naplatu jer Fina obavlja dijelom i javne ovlasti pa tako provodi postupke ovrhe na novčanim sredstvima i za izvršene poslove ima pravo na naplatu naknade za provedbu osnova za plaćanje sukladno Pravilniku o vrstama naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Predmetna naknada je određena čl. 3. st. 1. toč. 1. Pravilnika, sukladno cjeniku kojeg po ovlaštenju donosi uprava Fine a na koga Ministar financija daje suglasnost. Naknada pa tako i sama obveza (dospijeće) njezinog plaćanja je trenutak kada je u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje upisana osnova za plaćanje na koju se naknada odnosi te se na nju odnosi opći zastarni rok od pet godina, obzirom da se ne radi o tražbini proizašloj iz trgovačkog ugovora. U odnosu na preostala 3 osporena računa za koje tuženik navodi da su izdani nakon otvaranja stečajnoga postupka tužiteljica navodi kako je za navedene račune usluga obavljena prije dana otvaranja stečajnoga postupka, sa dospijećem poslije otvaranja stečajnoga postupka.

2. Tuženik je u svom odgovoru na tužbu dostavljenom sudu 16. ožujka 2023., u bitnome, naveo kako je predmetna tužba neuredna, nepotpuna i nepodobna za raspravljanje i po istoj se ne može postupiti. Protivi se navodima iz tužbe kao neosnovanim i potpuno promašenim. Tužiteljica ne navodi o tražbini kojeg isplatnog reda bi se radilo. Nadalje, tužiteljica tužbenim zahtjevom traži utvrđenje postojanja i onog dijela tražbine koji joj je priznat u stečajnom postupku, a u stečajnom je postupku upućena pokrenuti parnicu radi utvrđenja isključivo osporenih tražbina. Tuženik je istakao prigovor zastare radi čega je stečajni upravitelj tuženika ispravno osporio predmetnu tražbinu u jednom dijelu. Istakao je kako je tih prvih devet osporenih računa dospjelo u razdoblju od rujna 2018. do lipnja 2019. i kako se tu primjenjuje trogodišnji rok iz čl. 228. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22; u daljnjem tekstu: ZOO) budući da je tužiteljica svakako osoba javnog prava u smislu te odredbe zakona. Nadalje, u odnosu na posljednja tri osporena računa sa IOS-a tužiteljice, stečajni upravitelj tuženika je iste ispravno osporio budući da su izdani nakon otvaranja stečajnoga postupka koji je otvoren 7. srpnja 2022. a imajući u vidu da je dospijeće za navedena tri računa 26. srpnja 2022., 28. srpnja 2022. i 11. kolovoza 2022. Osim toga, navedeni su računi izdani 11. srpnja 2022., 13. srpnja 2022. i 27. srpnja 2022. odnosno nakon otvaranja stečajnoga postupka. Tuženik ističe kako tužiteljica pogrešno tumači odredbu čl. 140. Stečajnoga zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17, 36/22; u daljnjem tekstu: SZ) jer je navedenom odredbom propisano da nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnoga postupka, međutim, tuženik smatra kako se ta odredba ne odnosi na situaciju u kojoj su i sami računi izdani nakon otvaranja stečajnoga postupka, već vjerojatno samo na situacije u

kojima su računi izdani neposredno prije otvaranja stečajnoga postupka, a tražbine iz istih nisu dospjele do otvaranja stečajnoga postupka. Također, ugovor o obavljanju usluge certificiranja za poslovne subjekte koji se dostavlja uz prijavu tražbine potpuno je irelevantan te ne predstavlja dokaz u ovom postupku, jer je i sama tužiteljica u stečajnom postupku istakla kako ne raspolaže ovršnom ispravom.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid te pročitao priloženu dokumentaciju koja prileži spisu i to naročito Prijavu tražbine u stečajnom postupku od 19. kolovoza 2022., ovosudno rješenje posl. br. 2 St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022., Izvod otvorenih stavki kupca na dan 7. srpnja 2022., Tablice prijave tražbina, razlučnih i izlučnih prava od 18. listopada 2022., Račune Financijske agencije br. 33-0918-0806830 izdan 11. listopada 2018., br. 33-1018-0882711 izdan 13. studenoga 2018., br. 33-1118-0911769 izdan 10. prosinca 2018., br. 33-1218-10119667 izdan 11. siječnja 2019., br. 33-0119-0018746 izdan 8. veljače 2019., br. 33-0219-0105579 izdan 8. ožujka 2019., br. 33-0319-0213986 izdan 11. travnja 2019., br. 33-0519-0381442 izdan 7. lipnja 2019., br. 33-0619-0471611 izdan 6. srpnja 2019., br. 08-0622-0386790 izdan 11. srpnja 2022. s datumom dospijeca 26. srpnja 2022., br. 08-0722-0414217 izdan 27. srpnja 2022. s datumom dospijeca 11. kolovoza 2022. i br. 77-0722-0412242 izdan 13. srpnja 2022. s datumom dospijeca 28. srpnja 2022.; Ugovor o obavljanju usluga certificiranja za poslovne subjekte od 12. listopada 2021., Obračun kamate s više glavnica, obračun zatezних kamata Financijske agencije na datum 22. siječnja 2021.

4. Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11- službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22; u daljnjem tekstu: ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

5. Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

6. Tužbeni zahtjev tužiteljice je neosnovan.

7. Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice da se utvrdi osnovanim njezino potraživanje prema tuženiku, a koje potraživanje joj je osporio stečajni upravitelj u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom.

8. Nije sporno u ovom postupku da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak 7. srpnja 2022. Također, nije sporno ni da je tužiteljica u tom stečajnom postupku podnijela Prijavu tražbine koju je utemeljila na spisu priležećim računima (12 računa) u ukupnom iznosu od 40.321,33 kune i to ističući kao pravnu osnovu potraživanja naknadu za provedbu osnova za plaćanje – prisilna naplata, naknadu za provedbu ovrhe i ugovor o obavljanju usluga certificiranja za poslovne subjekte.

9. Nadalje, nije sporno, a to naročito proizlazi iz ovosudnog rješenja posl. br. 2 St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022. da je stečajni upravitelj priznao tužiteljici kao stečajnom vjerovniku potraživanje prema tuženiku kao stečajnom dužniku u iznosu od 17.428,83 kuna odnosno osporio potraživanje za iznos od 22.892,50 kuna. Također, tuženik je tužiteljici osporio potraživanje u dijelu koji se odnosi na 12 računa od kojih je za 9 istakao da su u zastari dok je za 3 naveo da su izdani i dospjeli nakon otvaranja stečajnoga postupka pa da ih zato ne priznaje. Tim je rješenjem tužiteljica upućena pokrenuti ovaj postupak radi utvrđivanja osnovanosti svoga, osporenog, potraživanja.

10. Visina prijavljenog potraživanja tužiteljice potkrijepljena je navedenim iznosima u Izvodu otvorenih stavki, koji prileži spisu.

11. Sporno je u ovom postupku bilo jesu li tih 9 računa doista u zastari, odnosno računa li se u ovom slučaju opći zastarni rok od 5 godina ili posebni iz čl. 228. ZOO-a rok od 3 godine.

12. Također, sporno je bilo i može li se čl. 140. SZ-a primjenjivati u situaciji u kojoj su računi izdani nakon otvaranja stečajnoga postupka, budući da je usluga za koju su izdani računi izvršena prije otvaranja stečajnoga postupka.

13. Prema odredbi čl. 228. ZOO-a međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. Člankom 26. st. 6. ZOO-a je propisano da su u smislu ovoga zakona osobe javnog prava osobe koje su obvezne postupati po propisima o javnoj nabavi, osim trgovačkih društava.

14. Iz čl. 6. st. 1. toč. 1. i 4. Zakona o javnoj nabavi proizlazi kako su javni naručitelji na koje se primjenjuje taj zakon Republika Hrvatska odnosno državna tijela Republike Hrvatske te udruženja koje je osnovalo jedno ili više tijela Republike Hrvatske, dok iz st. 2. istoga članka proizlazi da su državna tijela Republike Hrvatske javni naručitelji navedeni u Prilogu I. tog zakona. Uvidom u Prilog I utvrđeno je kako su u njemu popis državnih tijela i tijela središnje državne uprave, između ostalih, obuhvaćeni i Vlada Republike Hrvatske, ministarstva te agencije kojima je osnivač Republika Hrvatska.

15. Uvidom u čl. 1. Zakona o Financijskoj agenciji utvrđeno je kako joj je osnivač Republika Hrvatska.

16. Isto tako, nesporno je kako je tužiteljica svoje račune izdala upravo za obavljene usluge, navedeno proizlazi i iz samih predmetnih računa.

17. Ukoliko se uzme u obzir sve naprijed navedeno, ovaj sud zaključuje da bi tužiteljica predstavljala osobu javnog prava, prema tumačenjima ZOO-a, pa se tako na predmetno potraživanje ima primijeniti odredba čl. 228. ZOO-a odnosno rok zastare od tri godine.

18. Nadalje, prema odredbi čl. 140. SZ-a nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnoga postupka. Sud smatra kako iz dokumentacije koja prileži spisu ne proizlazi da bi u trenutku otvaranja stečajnoga postupka nad tuženikom tužiteljica imala potraživanje prema njemu koje proizlazi iz tri osporena računa. Tužiteljica ističe kako su te usluge izvršene ranije, ali sud smatra kako tužiteljica tu tvrdnju u ovom postupku nije dokazala, a računi su nesporno izdani nakon otvaranja stečajnoga postupka, pa tako ovaj sud smatra da je stečajni upravitelj opravdano osporio potraživanje tužiteljice i u ovom dijelu.

19. Uzevši navedeno u obzir, na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka utvrđeno je kako je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan.

20. Također, pored svega naprijed navedenoga, bitno je naglasiti kako je tužiteljica u ovom postupku tražila utvrđenje postojanja tražbine u cijelom prijavljenom iznosu, međutim, rješenjem stečajnoga suda upućena je pokrenuti parnicu samo u odnosu na osporeni dio prijavljenog potraživanja odnosno u odnosu na iznos od 3.038,36 eura/22.892,50 kuna pa je i u tom smislu neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice kojim ista traži od suda utvrđenje osnovanosti tražbine za dio o kojem je već odlučeno u stečajnom postupku odnosno za dio koji joj je priznat u tom postupku.

21. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

22. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i 164. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“,

broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; u daljnjem tekstu: Tarifa) pa je tako tuženiku priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 100 bodova (Tbr. 8. toč. 1.) i trošak zastupanja na ročištima održanim 23. svibnja 2023. i 13. rujna 2023. od po 100 bodova (Tbr. 9. toč. 1.) što uz važeću vrijednost boda od 10,00 kuna, te uz pripadajući PDV ukupno iznosi 746,25 eura/ 5.622,62 kune.

23. Sud nije priznao tuženiku trošak zastupanja na ročištu za objavu presude, jer taj trošak nije smatrao potrebnim za vođenje parnice (čl. 155. ZPP-a) kao ni trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer spisu predmeta ne prileži dokaz da je ta pristojba plaćena, pa tako, po stavu ovoga suda, za tuženika taj troška nije niti nastao (čl. 151. ZPP-a)

24. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja, usvojiti zahtjev tuženika za naknadom troška postupka u iznosu od 746,25 eura/ 5.622,62 kune odnosno odbiti zahtjev tuženika za naknadom troška postupka u iznosu od 217,34 eura/1.637,55 kuna.

U Zadru 9. listopada 2023.

Sutkinja
Katarina Zdunić

Dokument je elektronički potpisan:
KATARINA ZDUNIĆ
Vrijeme potpisivanja:
09-10-2023
13:33:00

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU
2.5.4.97#130048523330383730343834363533
L=ZADAR
S=ZDUNIĆ
G=KATARINA
CN=KATARINA ZDUNIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno, u 3 istovjetna primjerka.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužiteljici uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 76,84 eura/5.789,51 kuna
- Tuženiku po pun.

Broj zapisa: 9-3085d-dcbd5

Kontrolni broj: 03a2c-3064c-c7163

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.